

Третя школа колись була першою

Багатий своєю історією та освітніськими звершеннями, поколіннями мудрих педагогів і вдячних за науку випускників, цей навчальний заклад святкуватиме завтра, 1 вересня, 110-й день народження. Без перебільшення: Рівненська школа № 3 нині одна з найкращих у місті.

Ще готуючись до століття закладу, дружна шкільна родина працювала над вивченням його історії. Вчителі й учні розшукували колишніх випускників по всіх куточках земної кулі. Завдяки цьому в школі тепер мають власний музей, де зібрані архівні документи закладу, підручники, що датуються початком минулого століття, а навіть шпаргалки, виготовлені учнями вже 60-х років.

Кожна влада вчила своєю мовою

Нинішня споруда Рівненської загальноосвітньої школи № 3, згідно з архівними документами БТІ, побудована 1898 року. А перші учні до неї завітали у 1907-му. Скільки було тоді учнів, такі відомості не збереглися. У 1912 році Міська дума попросила дозволу найняти це приміщення під чотирикласне міське училище в Рівному. У 1914 році в будівлі вже перебувало двокласне Вище початкове училище, а з 1917-го діяла Перша вища початкова школа. Навчання в ній, вперше в Рівному, велось українською мовою. Це нововведення було пов'язане зі спробами Центральної

ради утвердити статус української мови як державної.

Працювала школа і в часи Директорії, не закрила її й польська влада. В березні 1921 року, підписуючи умови Ризького мирного договору, польська держава обіцяла враховувати інтереси різних національностей. Українську школу в Рівному вона взяла на своє утримання. Офіційна назва її на початку 20-х років (листопад 1922 р. – 1926 р.) була такою: Публічна 7-класова школа № 1 м. Рівне. У ці роки діяльність школи пов'язують з іменем Якова Бичківського, який працював її директором. Саме його іменем тепер назвали вулицю, на якій розташована школа.

Третьою школа стала на початку 30-х років. Місцева польська влада не була зацікавлена витратити кошти на українські школи, тому на початку 30-х років колишня «семикласівка» влилася в систему польських загальноосвітніх шкіл і волею влади була перетворена на повшехну (загальноосвітню) школу ім. Г. Сенкевича, де викладання велось вже польською. Школа була двоповерхова, у ній навчалися окремо хлопчики і дівчатка.

З початком Другої світової війни приміщення школи використовували для навчання дітей командного складу Червоної армії, а після війни – тимчасово для занять учнів 7-річної школи № 6.

Після визволення Рівного від німецько-фашистських загарбників 1944 року школа знову відкрила свої двері для учнів. У 1954 році відбулося об'єднання жіночих та чоловічих класів.

14 директорів

За 110-річне існування у третій школі змінилося 14 директорів. Одним із періодів розквіту закладу називають час з 1974 до 1991 року, коли її очолював Віталій Пермяков. Він зробив реконструкцію системи опалення, до того воно тут було пічне. Школа стала тоді першою не тільки у місті, а й в області. Бо на її чолі стояв директор-новатор, який започатковував педагогічні ідеї, передові для всієї країни.

– Наша школа першою перейшла на п'ятиденну форму навчання, – пригадує педагог Марія Борецька. – Ще наш колишній директор запровадив навчання без домашніх завдань, динамічні уроки. Це була ініціатива всеосяжного рівня.

Нині колектив навчального закладу налічує 45 вчителів. Першого вересня до школи прийде 555 учнів. Це на 35 більше, ніж торік. Середня наповне-

Ось такий у третій школі педагогічний колектив, як і в більшості шкіл – жіночий.

Шкільний музей може похвалитися багатьма раритетними документами.

ність класів – 28 дітей. Тільки в цього-річних перших класах є по 34 дитини. Така тенденція свідчить, що все більше батьків хочуть, аби їхні діти вчилися саме в цій школі. Ще чотири роки тому в навчальному закладі набрали перший клас за науково-навчальним проектом «Інтелект України». Школа була другою у місті, де стали навчатися за цим проектом. Він тут надійно прижився.

– Мені запропонували очолити нашу школу в 2005 році, – розповідає директор **Ольга**

Тимошук. – Погодившись перейти до третьої школи, жодного разу не пошкодувала про це. Адже тут творчий і талановитий склад педагогів. Ми всі патріоти своєї школи.

Після уроків

Наскрізними в житті школи є ідеї громадянської освіти. Тут створено міський центр з громадянської освіти «Лідер», члени якого співпрацюють із навчальними закладами багатьох країн Європи і США. Тренінги, зустрічі, обміни візитами партнерів зі США та Німеччини з учнями і вчителями третьої школи стали тут звичними.

У школі є безліч ініціатив, що давно вийшли за її межі. Велику увагу надають національно-патріотичному вихованню учнів. У листопаді 2013-го в ЗОШ № 3 стартував міський поетичний марафон «І що б, здавалося, слова...», приурочений 200-літтю з дня народження Т. Г. Шевченка, а у березні 2014-го вперше в місті відбулося свято мікрорайону «В сім'ї вольній, новій». Традиційними стали зустрічі учнів та

педагогів з воїнами – учасниками АТО «Історію ж бо пишуть на столі, ми ж пишем кров'ю на своїй землі», впроваджуються патріотичні проекти «12 апостолів відродження України», «Звичаї та традиції рідного Полісся». Навесні цього року учні, педагоги, батьки

За 110-річну історію третя школа вчила дітей російською, українською, польською мовами, а після проголошення незалежності України – знову рідною українською.

декламували поезію українських авторів різних часів та епох у рамках поетичного марафону «Від Тараса Шевченка до Ліни Костенко». А ще ЗОШ № 3 стала учасником проекту телеканалу «1+1» «Зміни свою школу».

Звісно, гордість кожної школи – її випускники. Серед них є двічі Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт Олег Макаров. Він ніколи не забував свою рідну школу, навіть із космосу звертався до вчителя математики зі словами вдячності за ті знання, які отримав у третій школі. Космонавт не раз приїжджав до Рівного та гостинно приймав вчителів і учнів третьої школи у себе в Зоряному містечку. Гордістю не тільки школи, а й міста і всієї України є начальник Рівненського обласного військового госпіталю Олексій Кльонов, професор Санкт-Петербурзького медичного університету Ігор Щербак, відома спортсменка-дзюдоїстка, чемпіонка Європи Ольга Суха та багато інших вихованців закладу.

Історію школи творять не стіни, а люди – вчителі й учні. Тисячі їх пройшли через ці світлі класи за 110 років історії школи. Та частка кожного залишилася в рідних стінах позитивною енергією і безцінним досвідом для нових поколінь учнів.

Ніла ВОВЧИК